

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Ramba del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50 Cuba, Puerto-Rico y Estranger. 2'50.

CARVAJAL

Un altre que se 'n va, en los moments en que mes necessaris son los esforços dels bons republicans. D. Joseph de Carvajal y Hué era una de las figuras mes prestigiosas y nobles del partit republicà espanyol.

Nascut a Màlaga '18 de setembre de 1835, se feu notar desde molt jove per son talent privilegiat y per son amor a la causa democràtica. Estudià ab gran brillantés la carrera de Dret y un sens fi de coneixements llingüístichs, científichs y literaris que foren d' ell un dels homes mes ilustrats de l' actual generació. Setze anys contava quan fundà en sa ciutat natal lo *Círcul Democràtic*, que havia de ser planté vigorós de republicans en tota la regió de Andalusia.

Fins al a'y 72 no anà a las Corts, elegit pel districte de Gaucin: desde son primer discurs pronunciat en lo Parlament, se colocà en primera fila entre nostres oradors mes vigorosos, fins é intencionats al mateix temps que sólits y correctes.

Ab lo triunf de la República havian de posarse de relleu sas grans qualitats de home de govern. Subsecretari de Governació ab lo primer ministeri republicà, fou elegit ministre de Hisenda, ab en Pi y Margall y ministre d' Estat ab en Castelar. En lo desempenyo de las dos carteras donà altas probas de sa competència extraordinaria. Ha sigut l' únich ministre d' Estat espanyol que ha pogut entendres directament ab los representants de totas las nacions, parlant ab cada hu d' ells son propi llenguatge.

Lo cop d' Estat de 'n Pavia acabá 's pot dir ab la brillant carrera de 'n Carvajal. Lo Duch de la Torre li oferí un lloch en lo ministeri, y ell, obehint a sas areladas conviccions republicanas lo refusà noblement.

Identificat ab la política republicana gubernamental, fou dels que desde bon principi compregueren lo joch perillós de

'n Castelar, a causa de sas manifestas concomitancias ab los partits monàrquichs de la restauració, y se 'n apartá sense preferir una queixa, ni fer al que havia sigut lo seu jefe la mesminima oposició. Tancat en una actitud correcta y espectant, esperá 'l natural desarrollo dels successos, y sols quan en Castelar se mostrá disposat a llicenciar las sevas forsas, sorti en Carvajal de son aislament y emprengué una activa campanya en defensa de la concentració republicana.

A Barcelona tingueren llavoras lo gust de aplaudirlo y de oferirli nostre humil concurs. Son notable discurs del Circo Equestre tanca unagran copia de idees fructuosas, en las quals deuria inspirarse sempre 'l partit republicà, para recullir los fruyts corresponents a la bondat de la idea que sustentém.

Carvajal ha de ser considerat com un verdader apóstol de la causa republicana. Fins lo seu tipo físich corresponia a aquesta condició de la seva personalitat.

Austerament visqué sempre, y aixís ha mort, disposat que son cadáver, sense pompas ni manifestacions aparatosas, si gués conduhit a sa darrera morada. Rebi 'l tribut de nostre mes sentit condol.

R.

L' OBRA DE LA REACCIÓ

N vigílias de l' obertura de las Corts com si no tingués espera, en Pidal, Ministre de Foment, va descantellarse ab un decret reformant de soca a arrel la segona ensenyansa. Los jesuítas, els frares y 'ls neos de tots calibres están d' enhorabona. La reforma de 'n Pidal es un cop de creu assestat al clatell de la joventut escolar que

aspiri a seguir una carrera literaria y científica. Si resisteix los set anys de segona ensenyansa, tal com queda ara establerta, sense tornarse estúpida, será per un miracle del cel.

Lo Ministre de Foment que hauria de ser el de la regeneració de la Patria, s' ha girat d' espatllas a Llevant y no treu els ulls de Ponent. Portat de sas idees reaccionarias ha equivocat lo curs del día, y pren per llum esplendorosa, las espessas tenebras de la preocupació y del fanatisme.

¿Qué necessita Espanya? Una generació nova, desperta, activa, que 's deixi de falornias rancias y se 'n vaja de dret a las fecundas experimentacions de las ciencias positivas; una generació qu' en lloch de rastrejar miserablement, así 'l vol peis espays lluminosos about s' esplayan los pobles mes ilustrats del mon.

—Aixó necessitas? Donchs aixó no eurás, mentres jo sigia ministre—ha dit el missaire Pidal.

Y ha posat mans a l' obra de colocar lo flam de la inteligencia de una generació sota un migrat apagallums.

La segona ensenyansa es lo fonament de totas las carreras científicas y literarias; donchs l' empenyo del ministre no ha sigut altre que fer aqueixos fonaments ben falsos porque l' edifici no puga sostenirse. En la segona ensenyansa es ahont comensan a desarrollarse 'ls gèrmens intelectuals dels futurs homes ilustrats: donchs ofegant aquests gèrmens, s' acaba de una ve-

gada ab aqueixa ilustració tan odiada per la gent de la fé estúpida, per créurela mare de totas las rebeldias.

La segona ensenyansa pidalina comprén set anys d' estudis... ó de una cosa que semblan estudis, ja que la major part del temps y dels cursos deurá esmersarse en atacarse de llatí y de religió. La religió y 'l llatí absorbirán casi per complet l' activitat intelectual dels joves alumnos. Fixinse sino en los següents datos:

Clases de llatí y religió donadas durant tot l' estudi del batxillerat: 945.

Clases de ciencias físicas y naturals, las de major utilitat y aplicació en la vida moderna: 450.

Menos de la meytat de las primeras.

Y es de advertir que quan entrin a estudiarlas, ja 'l llatí y la religió haurán fet tals estragos en la inteligencia y en la memoria dels alumnos, que l' intent de ferlos aprendre ciencias útils, será poch menos que tirar llevors sobre un terreno completamente esquilmat.

**

Si a Espanya hi hagués una mica d' esperit públich s' alsaria una enérgica creuhada contra l' obra funesta de un ministre, laborant de reacció, que dirigeix sos atachs a lo que un poble deu tenir en mes estima: la seva inteligencia.

Figúrinse que tal serán las famosas reformas de 'n Pidal, que 'l mateix Fabié ha fet dimissió del càrrech de President del Consell de Instrucció pública, considerantlas excessivament reaccionarias.

Pero 'l ministre de Foment, com si li diguessen Llucia: segueix el seu camí imperturbable: ja te a punt una fornada de catedràtics de la seva corda per entaforarlos en los Instituts ab l' encàrrech especial de donar dormitori als alumnos, y afronta, ab imbecil tranquilat, las riatlles del mon enter, disposat a presenciari un espectacle curiós: el dels alumnos espanyols que quan acabin lo batxillerat, sortirán dels Instituts caminant a quatre grapas.

P. K.

A FRANSA

Es admirable 'l tino ab que s' ha resolt la famosa qüestió Dreyfus, per decisió del Tribunal Suprém en plé que ha donat lloch a la revisió de la causa. La llum al últim s' ha fet, y la convicció de ignocencia del prés de l' isla del Diable ha anat arrelantse en l' esperit de totas las personas desapassionadas y amants de la justicia.

Probada la falsedat dels documents que 's feren servir per acusarlo; descuberts los verdaders autors dels mateixos; posadas en clar las cábalas que 's tramaren per perdre a un ignocent, Dreyfus ha sortit ja de la seva presó y será conduhit de nou a la mare patria, ahont un Tribunal de Guerra no podrá menos de rehabilitarlo.

Aquests resultats sols se consegueixen en un país democràtic, que no recula davant de cap consideració, quan se tracta de realisar un acte d' estricta justicia. ¡Bé n' han fet d' esforços, bé n' han promogut de agitacions els enemichs de la República, amparantse arterament de la famosa qüestió Dreyfus! Pero res hi ha valgut: la consideració prestada a una gran part de l' opinió justament empenyada en que un ignocent no sufrís una pena injusta, es un de aquells actes qu' ennobleixen y dignifican a un poble.

Avuy Zolá, 'l gran defensor de Dreyfus, ha tornat a Paris;

AL OBRIRSE LAS CORTS.—COMENTARIS GRAFICHS A UN DISCURS

«Al abrirse estas Cortes se renuevan todos los dolores que nos han affligido...»

«Son de tal condición los daños, que mejor cuadra á nuestra dignidad el recogimiento y el silencio.»

«...Algunas dificultades parlamentarias ocasionaron un cambio de gobierno.»

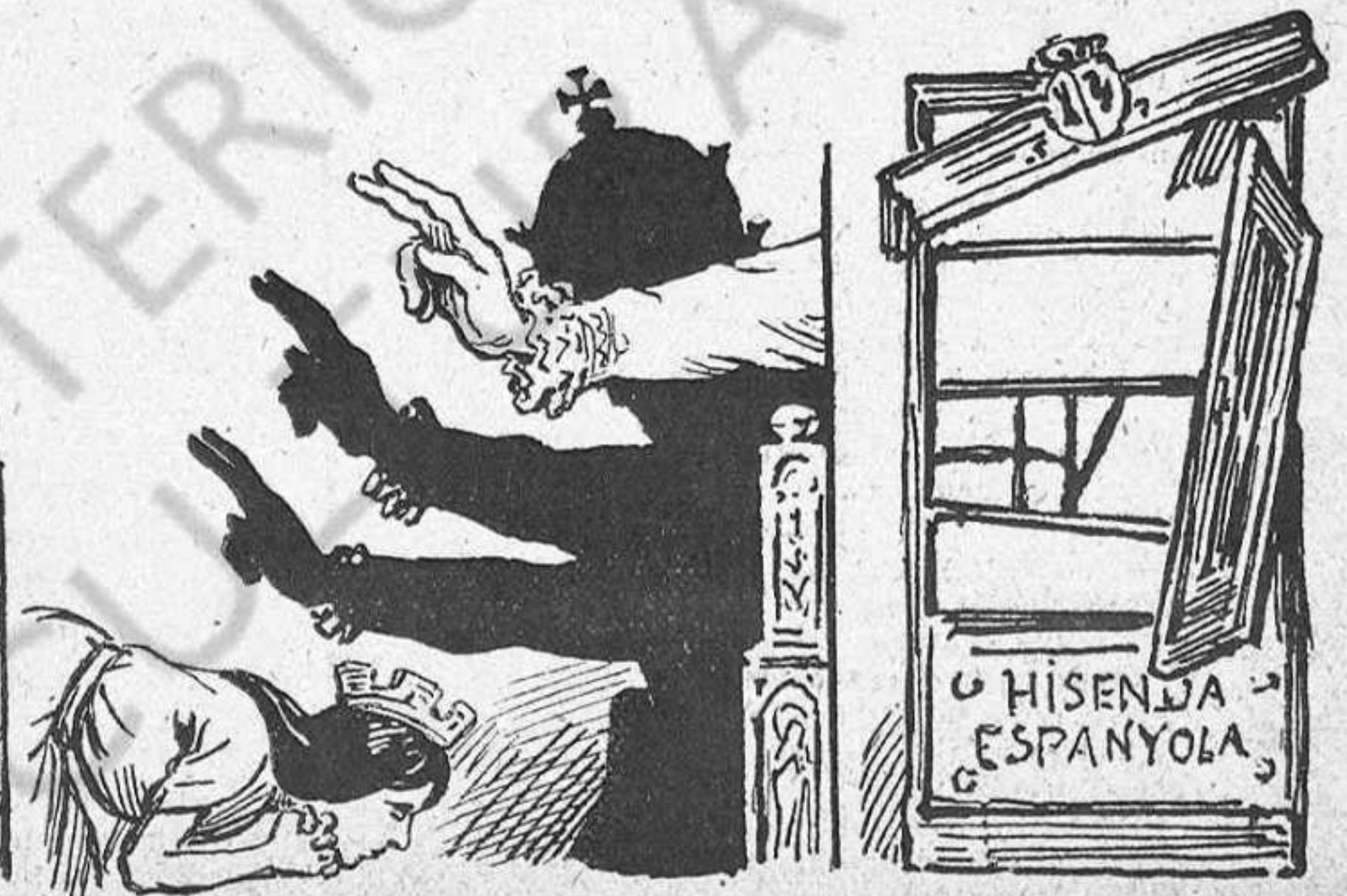
«...Y entendi el nuevamente constituido que me correspondia ratificar el Tratado de Paz.»

«Quedaron bajo nuestro dominio las Carolinas y las Palaos y las Marianas, ... y se firmó un convenio con el Emperador de Alemania, ofreciéndole ceder aquellos territorios.»

«Nuestras relaciones con las demás potencias son amistosas, y de todas recibimos demostraciones de interés...»

«...Y muy singular gratitud debemos á León XIII que nos ha prestado su autoridad moral para fortificarnos...»

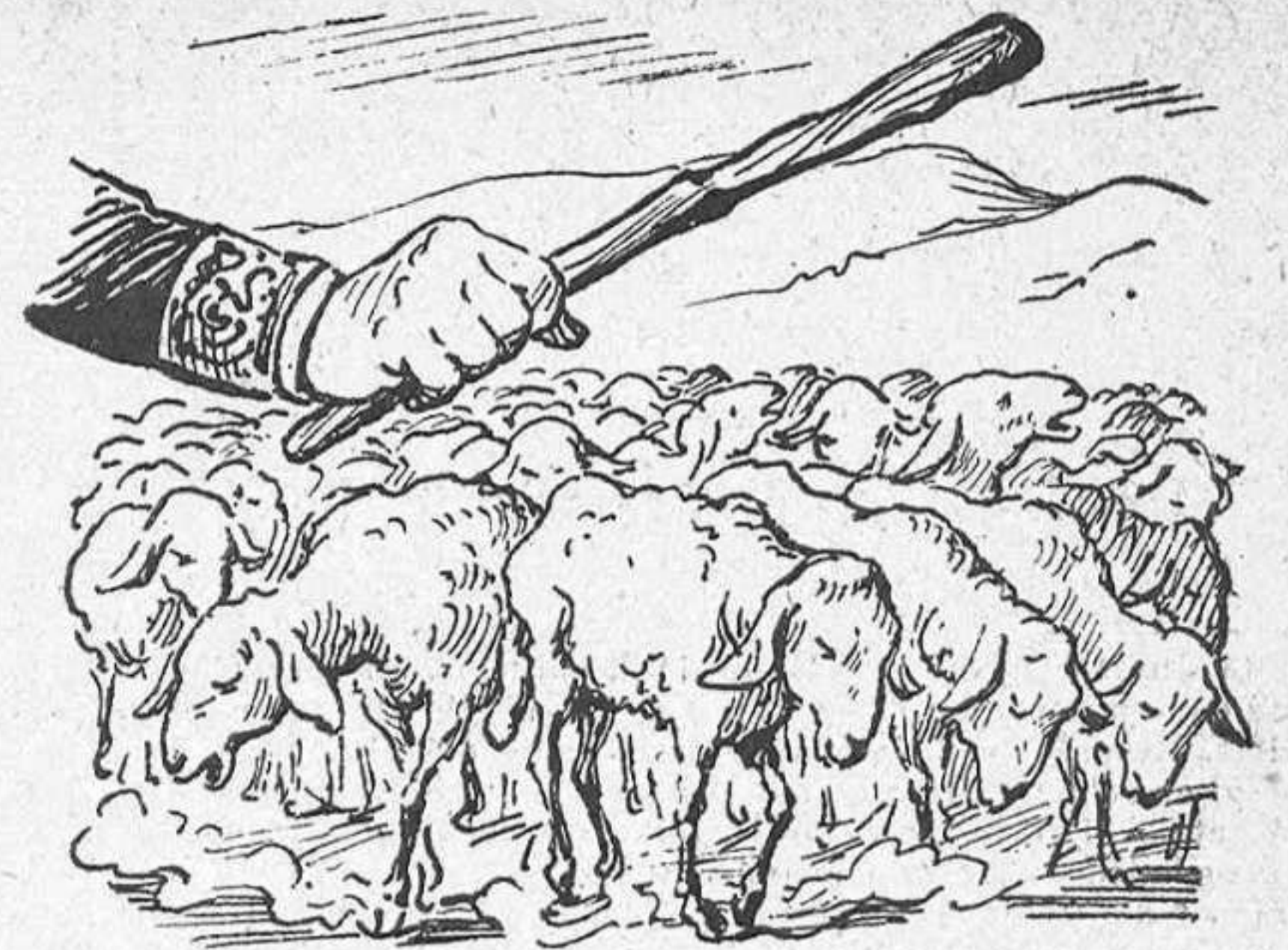
«Vuestro mandato os impone ordenar la Hacienda pública.»

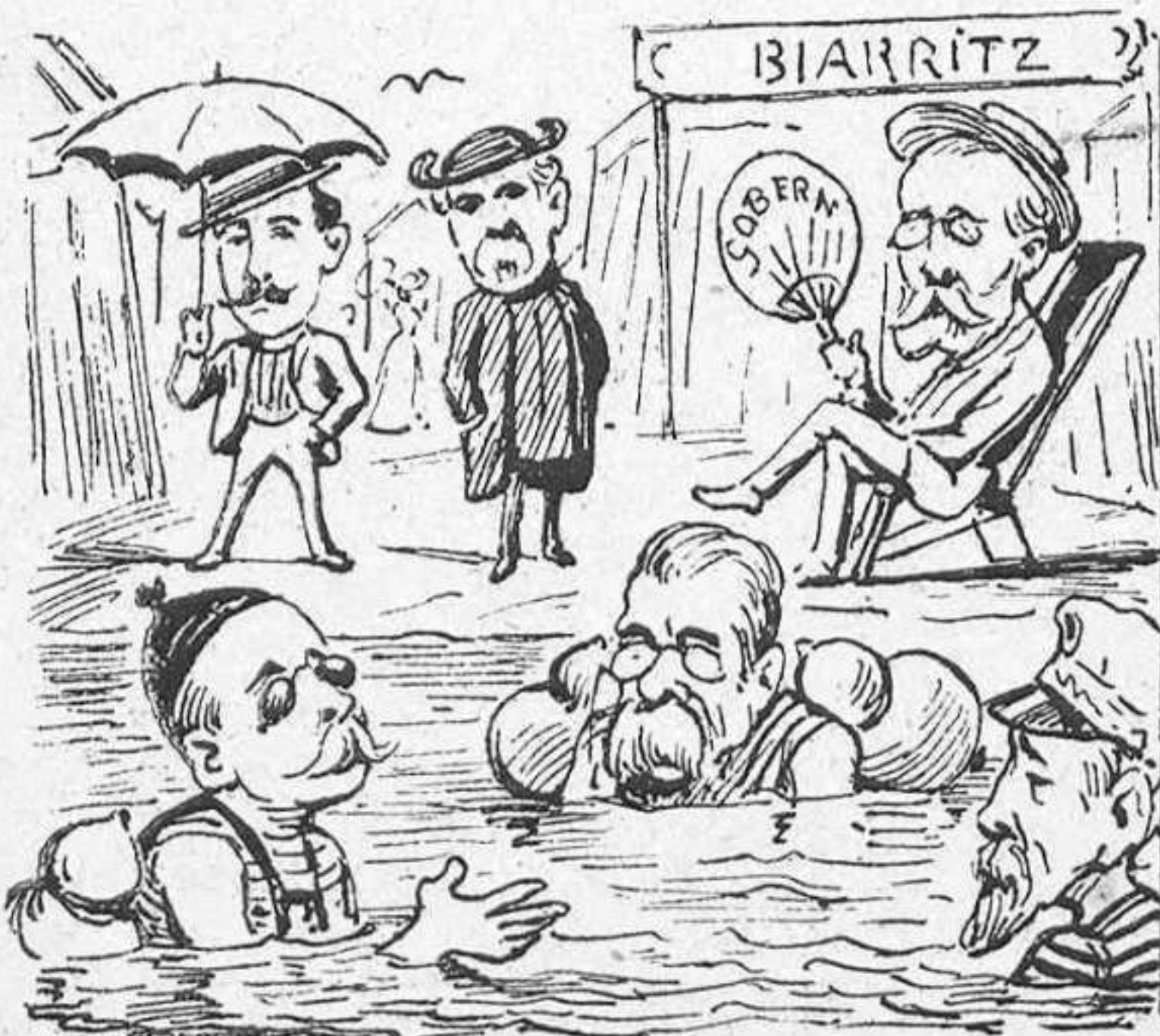
«El gobierno pedirá con vuestro concurso al país, sacrificios dolorosos.»

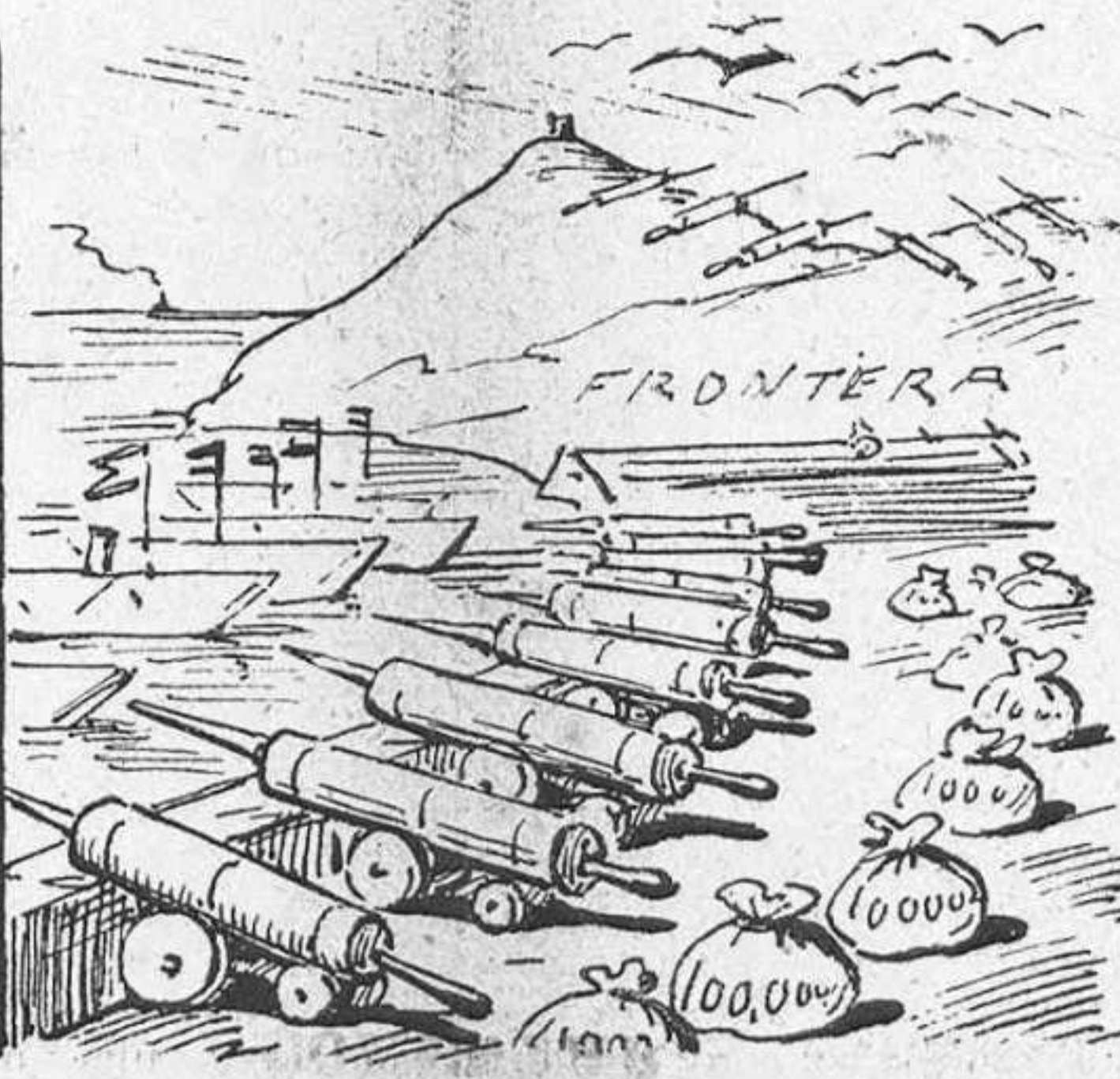
«Y reorganizará algunas deudas, reformará las rentas públicas y creará otras nuevas.»

«La sensatez y resignación que este pueblo ha mostrado para los sacrificios, las acreditará de nuevo.»

«Y tras la imperiosa vacación de estio,

se os someterán los proyectos de defensas de costas y fronteras;

después de lo cual, pediremos á Dios que nos aliente y nos ilumine. AMÉN.